

Med hvor megen Føie Marstal Kommunalbestyrelse end maatte vægre sig ved at give den ønskede anbefaling — hvorom Udvalget efter de foreliggende Oplysninger hverken kan eller vil udtale noget Skjøn — synes dog allerede den Omstændighed, at Andrageren er Besidder af fast Eiendom i Danmark, hvor han har opholdt sig i henved 13 Aar, og har indgaaet Ægteskab med en indfødt Kvinde, samt at han er Skatteyder til Staten, at maatte give ham et billigt, moralsk Krav paa at have en Stemme som politisk Vælger, naar han iøvrigt fyldestgjør alle Grundlovens Betingelser for Valgret, (som kommunal har han det nemlig allerede, fordi Indfødsret ikke kræves til kommunal Valgret og Valgbarhed i Handelspladserne).

I det Udtryk i Marstal Kommunalbestyrelses Erklæring, at den „i hvert Fald ikke for Tiden“ kan anbefale Andrageren, skinker Udvalget et Haab om, at den Misstemning, som for Tiden raader mellem Bestyrelsen og Andrageren, senere vil kunne hæves, og at Raadet da vil opgive sin Vægring. Nødig vil nemlig et Udvalg om Indfødsretten, i et Tilfælde som dette, foreslaa ny Personers Optagelse paa et Rigsdagen forelagt Lovforslag, saa længe der er Mulighed for mindelig Løsning.

I Haab om en saadan, ved et følgende Lovforslag om Indfødsrets Meddelelse, skal Udvalget derfor indskrænke sig til at indstille, at ovennævnte Andragende henvises til Indenrigsministeren.

Bach.

Bajer,

Clausager.

Dahl.

Formand og Ordfører.

Hummeluhr.

H. Nielsen,
Sekretær.

Nøhr.